

РЕШЕНИЕ

№ 5287

гр. София, 29.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов

Красимира Желева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **1911** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. В. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ЖК “Л.” 2, [жилищен адрес] против решение от 17.01.2013 г., по н.а.х.д. № 14204/2012 г. на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 32605/29.06.2012 г., издадено от началник административно-наказателна дейност в отдел “Пътна полиция” при СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания: “глоба” в размер на 20.00 лв., на основание чл.185, във вр. с чл. 95, ал.1 от ЗДвП като е отбелязано отнемането на 4 контролни точки.

Касаторът твърди постановяване на решението в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационно основание по чл.348,ал.1,т.1 и т.2 НПК. Касаторът оспорва квалификацията на деянието като се твърди, че посочената разпоредба не съответства на фактите, посочени в АУАН и НП. Не се установявало по несъмнен и безспорен начин извършването на посоченото в акта нарушение, тъй като ответникът не е ангажирал доказателства в подкрепа на установената фактическа обстановка в НП и АУАН - реализиране на ПТП с попътно движещия се отляво автомобил, поради отваряне на шофьорската

врата на управлявания от касатора автомобил. Иска се отмяна на решението на СРС като незаконосъобразно и неправилно както и на НП.

Ответникът по касация - СДВР, не е представляван в съдебно заседание и не е изразило становище по жалбата.

Прокурорът от СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, 3-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка - на посочените в същите място дата и час.

На мястото на произшествието е изготвен протокол за ПТП и скица и въз основа на тях, както и на подписаните от двамата участници декларации, било образувано административно-наказателно производство срещу жалбоподателя като Е. К., заемащ длъжност "мл. автоконтрольор" е съставил АУАН № 32605/18.06.2012 г. за нарушение на чл.95, ал.1 от ЗДвП. Актът е съставен в присъствието и е връчен лично на нарушителя, който го е подписал без възражения. Въз основа на съставения акт при идентично описание на нарушението и посочване на правната му квалификация, на 29.06.2012 г. е издадено обжалваното НП, с което е ангажирана отговорността на нарушителя, като му е наложено наказание "глоба" в размер на 20.00 лв., на основание чл.185 от ЗДвП за нарушение на чл. 95, ал.1 от ЗДвП; и е отбелязано отнемането на 4 контролни точки, на основание чл. 4, ал. 2 от Наредба № 1687/27.11.2007 г.

Въззивният съд е приел, издаването на АУАН от компетентен орган. Видно от фактите, актът за установяване на нарушението е съставен от лице, заемащо длъжност "мл.автоконтрольор". Пред въззивната инстанция са представени доказателства, че актосъставителят е имал компетентност да състави процесния АУАН, а именно: заповед от 02.07.2010 г. на министъра на вътрешните работи, в която тази длъжност фигурира. Съгласно 189, ал. 1 от ЗДвП актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон.

Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление като се позовава както на събраните в адм.-наказателното

производство писмени доказателства – горепосочените АУАН, притежаващ презумптивна доказателствена сила в същото; протокола за ПТП, два бр. декларации, съставени и подписани от водачите и скица на ПТП, подписана също така без възражение от двамата водачи, така и на гласните доказателства, събрани в хода на съдебното дирене. При така установената по делото фактическа обстановка районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на посоченото нарушение. Като е достигнал до този правен извод, въззивният съд правилно е приложил материалния закон при точно спазване на процесуалните правила като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила достига до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти. Тези изводи напълно се споделят от настоящия съдебен състав. Подробно и аргументирано е отговорено на възраженията на жалбоподателя, наведени с подадената жалба. Тези доводи на съда се споделят напълно от настоящата инстанция, която от своя страна също така ги намира за неоснователни. Редовно съставените АУАН, съгласно чл. 189, ал. 2 от З.Дв.П. се ползват с презумптивна доказателствена сила. Констатациите, отразени в АУАН, съставен на жалбоподателя не са оборени от жалбоподателя, напротив – потвърждават се от всички доказателства по делото, вкл. и от свидетелските показания и приложените протокол за ПТП, декларации и скица на ПТП. Всички реквизити на АУАН и на НП са налице, В АУАН и в НП правилно са посочени основните нарушени норми и е налице точно описание на нарушенията от фактическа страна. Неправилното посочване като правно основание на чл. 189, ал. 4 от З.Дв.П. в НП не се отразява на законосъобразността на същото, понеже не пречат организирането на защитата на нарушителя, предвид правилното посочване на правната квалификация по чл. 185, във вр. с чл. 95, ал. 1 от З.Дв.П. Правилно в НП е отразено акцесорното наказание „отнемане на 4 к.т.“, съгласно чл. 4, ал. 2 от Наредба № 1687/27.11.2007 г. Действително, както е посочено и в процесното решение, нарушението е извършено при форма на вината непредпазливост и в следствие на същото е възникнало ПТП. Съдът не споделя становището на касатора, че посоченото отнемане на контролни точки е обвързано с отнемането на такива по ал. 1 на чл. 4 от Наредбата.

Размерът на санкцията е в съответствие с чл. 27 от ЗАНН като са взети предвид всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства и наказанието е наложено към твърдия размер, предвиден в закона.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с процесуалния и материалния закон, поради което същото следва да бъде потвърдено.

Воден от горното и на основание чл. 220, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, 3-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.01.2013 г., по н.а.х.д. № 14204/2012 г. на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ:1.....

2.....